

התובעת:

ליזי דלרוצ'ה ת.ז. -----

ע"י ב"כ עוה"ד רון לוינטל
מרח' יגאל אלון 155, תל אביב
טל'. – 03-5243344 ; פקס. – 03-5243355

- נ ג ד -

הנתבע:

יניב שחר ת.ז. -----

ע"י ב"כ עוה"ד שלומי חיימוב
מרח' בן גוריון 11, (מגדל ויטה קומה 6), בני ברק
טל'. – 03-5475778 ; פקס. – 153-50-8521882

כתב הגנה בסדר דין מהיר

1. הנתבע מתכבד בזאת להגיש לבית המשפט הנכבד את כתב הגנתו בפני התביעה נגדו. הנתבע יהא מיוצג על ידי עו"ד שלומי חיימוב בכתובת המפורטת בכותרת כתב ההגנה.
2. כל עובדה המאוזכרת ו/או כל טענה הנטענת בכתב התביעה בעניין הנדון מוכחשת בזאת מכל וכל לרבות תוכן נספחי כתב התביעה והמסמכים שצורפו אל כתבי בי-הדין, למעט אם הודה בהם הנתבע במפורש בכתב הגנה זה.
3. כל האמור בכתב הגנה זה נטען במצטבר ו/או משלים ו/או חילופי, הכל בכפוף להלך ולפי העניין ו/או הקשר הדברים.

א. מבוא:

4. בפני בית המשפט הנכבד תביעה כספית שהוגשה מכוח הוראות **חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965** (להלן: "**חוק איסור לשון הרע**" ו/או "**החוק**") על ידי התובעת, ראשת מועצת גני תקוה, כנגד הנתבע, יריבה הפוליטי אשר מתמודד נגדה במערכת הבחירות הקרובה, זאת בגין פרסום עיתון מקומי המכיל כתבות, שלדעת התובעת כל מילה ומילה שנכתבה בעיתון מכילה אמירות לשון הרע ועולה כדי פרסום לשון הרע או כפי שהגדירה זאת התובעת בסעיף 45 לכתב התביעה: "**שכן אין כמעט שורה שאין בה דבר דיבה**".
5. אולם, בפני בית המשפט הנכבד לא יותר מתביעת סרק, תביעת השתקה מובהקת שנועדה לשלול מהנתבע את זכותו להשמיע דעותיו והתנגדותו כנגד התובעת במסגרת הזכות לחופש הביטוי המוקנית לו, וכן למנוע ממנו, באמצעות תביעה זו, להתמודד מולה באופן לגיטימי לקראת מערכת הבחירות הקרובה.

6. כתב התביעה הוצג והוגש באופן מסולף, כוזב, תוך עיוות מציאות, ציטוט חלקי, שגוי ומטעה, של הצגת דברי הנתבע. עסקינן למעשה בכתב תביעה כה מוטעה ההופך על פיהם את האירועים אשר אירעו במציאות העובדתית, מכיל אינספור סילופים, חצאי אמיתות, הוצאת דברים מהקשרם, תוך אי הצגת מסמכים מהותיים בכתב התביעה, הטעיות משפטיות המובלעות בתוכו, ובכתב ההגנה יבהיר הנתבע את עיקר הדברים.
7. תובענה זו איננה אלא המשך ניסיונות התובעת לשלול מהנתבע את מימושו של זכויות יסוד חוקתיות המשתיתות כל משטר דמוקרטי ראוי ובכללן: זכות חוקתית להיבחר, זכות חוקתית של בוחריו לבחור בו, זכות חוקתית לחופש ביטוי, זכות חוקתית לקיומה של עיתונות חוקרת, וכן להשתיק את הנתבע ואת בוחריו.
8. הנתבע, במסגרת הגנתו, יציג טיעונו בהרחבה ויפריך את מלוא טענות התובעת באופן שיוביל למסקנה החד משמעית – כי דין התביעה להידחות תוך חיוב התובעת בהוצאות משפט ריאליות בגין ניהול ההליך המשפטי.
9. אם כן, עסקינן לא יותר מפרסום עיתון חודשי, בן ארבעה עמודים המחולק אך ורק לבעלי זכות בחירה בבחירות לראשות המועצה המקומית גני תקוה ולהם בלבד.
10. התובעת, ראשת מועצת גני תקוה, מתעתדת להציג מועמדותה לכהונה שנייה. מנגד, ניצב הנתבע, שמתעתד להציג מועמדותו לראשות המועצה המקומית, ובמסגרת מסע בחירות זה, החליט הנתבע להוציא לאור עיתון מקומי במהדורה חודשית המסקר, בין היתר, את פועלה והתנהלותה של התובעת בתפקיד ראשת מועצת גני תקוה.
11. בעיתון זה הנתבע משתף את תושבי הישוב כיצד הוא רואה לנכון להנהיג את הישוב בצורה הטובה ביותר ואלו שינויים הוא מתכוון להחיל בניגוד למדיניות הרווחת והנהוגה של התובעת בניהול המועצה.
12. כמו כן, הנתבע פרסם את ביקורתו והתנגדותו להמשך מועמדותה של התובעת לתפקיד ראשת המועצה והציג את הכשלים, מחדלים, ונושאים נוספים הנוגעים למעשיה של התובעת. החל ממינויים לא כשרים, עובר לחריגה מתקציב אחזקה ועלות הרכב שאושרה לתובעת, וכלה בזכאותה של התובעת לתואר ראשון ממוסד אקדמי כזה או אחר, וכן על ה"טעות סופר" שנפלה בעת הצגת התובעת כבעלת תואר ראשון נחשב ונחשק בחשבונאות ומנהל עסקים מהמכללה למנהל כשבפועל באמתחתה תואר אחר, מדעי החברה מהאוניברסיטה הפתוחה.
13. נושאים שוליים אלו ועוד, כמו למשל פרסום קריקטורות בעיתון, אינם עולים כדי לשון הרע, אך לדעת התובעת כל מילה, אמירה, משפט וקריקטורה מיוחסת לתובעת ופוגעת בשמה הטוב, באופן שנועד להעצים ולהגזים את הפגיעה הנטענת מבלי להבחין בהגזמות הרבות והחריגה מפרופורציות המוצגות בכתב התביעה.
14. אך, אחרי שמתייחסים ומפריכים לכל טענה וטענה המועלית מצד התובעת, מגלים אנו כי הכתבות בעיתון חוסות תחת הגנת אמת בפרסום וכן תחת הגנת תום הלב כעולה מהוראות סעיף 14-15 לחוק איסור לשון הרע.

ב. הכחשות מפורשות לסעיפי כתב התביעה:

15. המבוא והפתיח הארוך שחוזר על עצמו עשרות פעמים בכתב התביעה הינו מוכחש. התובעת מנסה "לעצב" את תודעת הקורא ולהובילו בכחש ליצור בהכרתו דעה מוקדמת - יש מאיין - לטובת עניינה של התובעת כנגד הנתבע. אולם, האמירות המפולפלות, הפרשנויות המוטעות לדברים שפורסמו והצגת תמונה חלקית של הפרסומים, לא ישנו את העובדה כי העיתון נשוא התביעה אינו עולה כדי פרסום לשון הרע, ואין זה משנה הדרך שבא מוצגים הדברים על ידי התובעת.

16. האמור בס' 1 לכתב התביעה מוכחש. אמירות הנתבע משקפות מציאות כהווייתה, וגילויי התנהגות התובעת אכן פוגעות בה ואין לה להלין אלא על עצמה. הפרסומים הנטענים חוסים תחת מטריית ההגנה של הוראות חוק איסור לשון הרע וכפי שצוין לעיל.

17. האמור בס' 2 מוכחש. התובעת איננה חוששת ממבקרים או ממתחרים, אולם את מבקרי פעילותה התובעת מזכה, במכתב גלוי שהופץ לתושבי היישוב החל מיום 17/06/2016 ואף בעיתונות המקומית, בכינוי: "קולות מאוסים". כך התובעת "לומדת מביקורת" ו"חיה עמה בשלום".

מצ"ב מכתב קולות המאוסים ששלחה התובעת לתפוצת היישוב ומסומן כנספח "1" לכתב ההגנה ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו

מצ"ב כתבה שפורסמה במקומון ידיעות בקעת אונו בנוגע למכתבה של התובעת ומסומן כנספח "2" לכתב ההגנה

18. האמור בס' 3 מוכחש. ככל שתוכן זה מייחס לתובעת "צורך" להתמודד מול "השמצות חסרות כל בסיס", הנתבע יטען כי עולה חשש כי התובעת לא דיווחה כראוי על כספים שקיבלה בגין ביטוח רכבה, והרחבת הסוגיה תיעשה בסעיף הרלוונטי בו תידון סוגיה זו.

19. האמור בס' 4 מוכחש. האמור בסעיף הינו מעוות מציאות, כאשר חלק מתוך אותו תוכן חסר אדנים עובדתיים, מוכתר בכותרות אשר נועדו ליצור בהכרת הקורא דעה מוקדמת שלילית כלפי הנתבע דווקא, על לא כלום. הנתבע לא הפיץ "מידע לא נכון" ו/או "שקרי" ו/או "דיבתי ומשמיץ אודותיה באופן שאינו לגיטימי".

20. האמור בס' 5 מוכחש. אין בטענות התובעת תחולה להוראות סעיף 3 לחוק איסור לשון הרע.

21. האמור בס' 6 מוכחש מחוסר ידיעה.

22. האמור בס' 7 מוכחש. הנתבע כיהן בתפקיד יו"ר הנהגת הורים יישובי במשך שנתיים.

**מצ"ב פרוטוקול ישיבת הנהגת הורים לפינו נבחר הנתבע ליושב ראש הנהגת הורים ומסומן
כנספח "3" לכתב הגנה**

23. האמור בס' 8 מוכחש. התובעת מציגה את הנתבע "עובד חברת פלאפון" באופן שבא לגמד ולהציגו בסך הכול כ"עובד החברה". אולם, בניגוד לתובעת שמייחסת לעצמה תואר ראשון שאינו קיים, או אז טענה כי נפלה טעות סופר בעצם הצגת התואר ובאמתחתה תואר אחר, הרי שלנתבע רזומה אקדמאי מרשים.

24. כך, הנתבע בעל תואר ראשון B.Sc.T.E בחינוך טכנולוגי בחשמל ואלקטרוניקה מאוניברסיטת תל אביב, בעל תואר ראשון במדעי המחשב ממכללת HIT בחולון. בעל תואר שני במנהל עסקים מאוניברסיטת בן גוריון ובעל תעודת הוראה מאוניברסיטת תל אביב. ולתובעת כאמור תואר ראשון במנהל עסקים ובחשבונאות או במדעי החברה. עניין שהצריך מהתובעת לפרסם "הודעת הבהרה" לגבי לימודיה. בפועל, הנתבע אכן מועסק בחברת פלאפון בתפקיד ניהולי בחברה.

מצ"ב תארים של הנתבע ומסומן כנספח "4" לכתב ההגנה

25. בכל הנוגע למאבקים החברתיים שקידם, הנתבע אכן ניהל מאבקים ציבוריים וחברתיים, ונטל חלק פעיל בניהולם - ובכללם "מאבק הסרדינים" (כנגד צפיפות כיתות הלימוד), מאבק כנגד מחירי השתתפות ילדי המדינה בצהרונים (מאבק ארצי) והעדר תכנים בעת שהות ילדים בצהרונים ("מחאת מחירי הצהרונים והקייטנות"), והינו ממיסדי עמותת פורום וועדי ההורים הישוביים (מאגדת את כל הנהגות ההורים בישראל ומהווה זרוע ייצוגם בפני מוסדות השלטון במדינה).

**מצ"ב כתבה שפורסמה על האנשים שמאחורי מאבק הסרדינים ומסומן כנספח "5" לכתב
ההגנה**

מצ"ב פרסומים שונים בנושא מחירי הצהרונים ומסומן כנספח "6" לכתב ההגנה

**מצ"ב מסמכי יסוד עמותת פורום ועדי ההורים הישוביים עליו חתום הנתבע כאחד ממייסדי
העמותה ומסומן כנספח "7" לכתב ההגנה**

26. האמור בס' 9 אינו מוכחש. העיתון הוצא לאור על ידי הנתבע והופץ אף ורק בתחומי שטח שיפוט מועצה המקומית גני תקווה.

27. האמור בס' 10 מוכחש. במסגרת תעמולת הבחירות לקראת בחירות אוקטובר 2013, כללה התובעת עצמה דברי רהב כוזבים אודות עצמה וייחסה לעצמה תואר אקדמי שמעולם – עד עצם היום הזה ממש – לא היה מנת חלקה: תואר ראשון בחשבונאות ומנהל עסקים בכלל, ומטעם המכללה למנהל, בפרט.

28. הנתבע אינו משתלח כלל בתובעת אלא משקף מציאות עובדתית כהווייתה תוך הבעת דעתו והערכתיו באשר למציאות העובדתית אותה הנתבע משקף בעיתונו. בפועל, מציאות

החיים ביישוב גני תקווה וקלקולי התנהלות מועצתו לרבות התיקונים הנדרשים מהווים את מרכז הכובד של העיתון, ולא התובעת הקושרת לעצמה כתרים לא לה.

29. בנוסף לא ברור על מה נסמכות "ציפיותיה" של התובעת, האם על התיימרותה לקרוא את צפונות ליבו ומחשבותיו של הנתבע? ודוק: הנתבע אמנם מוציא לאור עיתון אך העיתון איננו תוצרי עבודתו של אדם אחד בלבד.

30. האמור בס' 11 מוכחש. הפרסומים נשוא התביעה אינם עולים כדי לשון הרע.

31. האמור בס' 12 אינו מוכחש. הנתבע הינו המוציא לאור של העיתון "גני תקווה מחר".

32. האמור בס' 13 מוכחש בחלקו. הנתבע הפיץ את העיתון אך ורק בתחומי המועצה ולתושבי גני תקווה בלבד, בהיותם הנמנעים הרלוונטיים לנושאים שפורסמו בעיתון.

33. האמור בס' 14-16 מוכחש. התובעת ב"ציטוט" הטענות מהעיתון מוציאה דברים מהקשרם ומציגה חצאי אמיתות. אותה חוברת יחצנות נועדה להבליט את מה שנראה בעיניה כהצלחה תוך הסתרה של מה שנתפש בהכרתה ככישלון. זו חוברת יח"צנות ואינה מהווה דו"ח אובייקטיבי ראוי לתושב שהוא בעליו של הישוב גני תקווה, ולא זו שנבחרה לעמוד בראשו.

מצ"ב דו"ח ביצוע לתושב לשנת 2017 ומסומן כנספח "8" לכתב ההגנה

34. בפועל, אף כשל לא נכלל באותה חוברת יחצנית. למשל: קריסת תקרה בבית הספר יובלים בעת בנייתו; שינוי החלטתה מנותקת המציאות לבניית 14 גני ילדים/בי"ס לבנות בדרך המשי אשר בוטלה בעקבות מחאת תושבים. לעניין גני הילדים, קבעה ועדת ערר מחוזית כי המועצה פעלה "באי חוקיות בולטת שלא ניתן להכשירה באמצעות תורת הבטלות היחסית...בהתנהלותן של המשיבות יש כדי להביא לפגיעה באמון הציבור במוסדות התכנון...אנו סבורים כי למשיבות אין אלא להלין אלא על עצמן, שכן דווקא כשמדובר בשימוש כל כך חשוב ודחוף כמו גני ילדים, על המשיבות להקפיד שבעתיים בביצוע הוראות התכנית החלה ובניהול ההליכים באופן תקין."

35. במילים אחרות, קבעה הוועדה כי המועצה המקומית גני תקווה פעלה שלא כדין, ובניגוד להוראות הדין ובניגוד לחוק.

36. הצלחותיה כביכול של התובעת – למשל, בית ספר "יובלים" נכלל בחוברת כהצלחה כביכול חרף קריסת אחת מתקרותיו במהלך בנייתו, ופתיחתו נדחתה בחודשים רבים, כאשר עובדה זו נסתרת מקורא הדו"ח; פרויקט שיפוץ רחוב ים המלח אשר בסופו של יום גרם לצמצום מקומות חניה ברחוב ים המלח, עובדה אשר לא נכללה כלל בדו"ח לתושב ובסופו של חשבון שיפוץ זה הן גרע מקומות חניה והן חלק מהחניה מתבצעת על פני מדרכות כשעובדה זו מוסתרת מעיני קורא אותו דו"ח הואיל וכלל לא נכללה בו; ועוד.

מצ"ב כתבה מהעיתון בנוגע לקריסת בית ספר יובלים ומסומן כנספח "9" לכתב ההגנה

מצ"ב כתבה במקומון גל גפן בנוגע למאבק הורי שכונת גנים נגד השינוי באזורי הרישום והקמת בית ספר לבנות בשכונה ומסומן כנספח "10" לכתב ההגנה

מצ"ב החלטת ועדת ערר מחוזית בנושא גני ילדים ומסומן כנספח "11" לכתב ההגנה

מצ"ב פוסטים הנוגעים למצוקת החניה ברחוב ים המלח ביישוב ומסומן כנספח "12" לכתב ההגנה

37. כמו כן הספרייה בקריית החינוך נפתחה כארבעה חודשים לאחר המועד המתוכנן, מתוכם כשלושה חודשים היה הישוב ללא ספרייה כלל. חניון משאיות שפעל ביישוב עד שנת 2014, נסגר ולא הוקם אחר תחתיו, וכשלים נוספים.

מצ"ב כתבה שפורסמה בגל גפן בנוגע לחוסר בחניון לרכבים כבדים ומסומן כנספח "13" לכתב ההגנה

מצ"ב מסמך חזון ויעוד לשנת 2018 ששם הוכרז כי הספרייה תוקם עד חודש ינואר 2018 ומסומן כנספח "14" לכתב ההגנה

מצ"ב פוסטים הנוגעים לסגירת ולפתיחת ספרייה חדשה ומסומן כנספח "15" לכתב ההגנה

38. הטענות בדבר מינויים לא כשרים, מכרזים תפורים, קיפאון בתחומים רבים, מחדלים ו"קומבינות" על חשבון הציבור, החלטות שגויות של חוסר הבנה, ניהול חובבני שגובל בשרלטנות – הכל נעשה לטובת מינוי שמעונוביץ אלעד ויוסי קורן וטענות אלו מגובות ומבוססות מכוח מסמכים אשר צורפו לכתב ההגנה.

39. עוד דוגמאות לכך ניתן למצוא בטיפול בצמצום גירעון מצטבר בתקציב המועצה אשר הוביל לדחיית בקשת המועצה להקטנת נטל תשלומי ארנונה מהתושבים; אי פיתוח מקומות תעסוקה ביישוב מהם ניתן לגבות סכומי ארנונה נכבדים.

40. אי השכרת מבנה המיועד לשמש בית קפה בתחומי היישוב, כאן לא רק שקיים קיפאון, אלא ש"פורסם" מכרז אליו ניגשו שלוש מועמדות בלבד, שלושתן בבעלות אותו אדם עצמו אשר התחרה בעצמו, נתון שלא הוצג בפני ועדת המכרזים, וכמובן שאותו אדם זכה במכרז, המכרז הבטיח שכירות למשך חמש שנים, לאחר הזכייה דרש הזוכה הרחבה לעשר שנים, התובעת תמכה, משרד הפנים לא אישר, המציע חזר בו ולא פיצה את קופת המועצה למיטב ידיעת הנתבע, קרי: לא פיצה את התושבים, והמבנה האמור נותר בשיממונו.

מצ"ב מכתבי דחיית משרד הפנים להפחתה בארנונה ומסומן כנספח "16" לכתב ההגנה

41. בכל הנוגע להארכת התקשרות עם זוכה במכרז בית הקפה, הנתבע יטען כי הוצעו שלוש הצעות מאותו אדם המכונה "עמוס", דבר שהוסתר מחברי ועדת המכרזים כפי שניתן להבין מתמלול הישיבה. למרות אי החוקיות במתן הארכת ההתקשרות, המועצה הצביעה על הארכת ההסכם לחמש שנים נוספות. בסופו של דבר משרד הפנים לא אישר את הארכת

תקופת ההתקשרות לעשר שנים, והמועצה במקום לתבוע מהזוכה את מימוש הזכיה ביטלו לזוכה את המכרז.

מצ"ב סיכום ישיבת מועצה מיום 17/05/2016 לגבי הארכת התקשרות עם זוכה במכרז בית הקפה מחמש לעשר שנים ומסומן כנספח "17" לכתב ההגנה

מצ"ב תמלול ישיבת מועצה מיום 17/05/2016 ומסומן כנספח "18" לכתב ההגנה

42. מכרז נוסף לא התקיים כלל, מכרז להפעלת מכוונות ממכר אוטומטיות למוצרי יסוד בטענה כוזבת לפיה רק חברה אחת עוסקת בתחום, אך משהסתברה טענת הכוזב הרעיון של הפעלת מיכון אוטומטי כאמור, נגזו; אי דרישה לקיום חוזה בית הקפה למשך 5 שנים יחד עם הזוכה במכרז או לחלופין פרסום מכרז חדש; ניהול חובבני הגובל בשרלטנות: סגת המבנה המיועד לשמש בית קפה להנאת תושבי הישוב ורווחתם; הוצאות הרכב של התובעת כדוגמא ועל כך יורחב בהמשך.

מצ"ב כוונת המועצה להתקשר עם ספק יחיד ללא מכרז להפעלת מכוונות לממכר מזון ומסומן כנספח "19" לכתב ההגנה

מצ"ב שאילתה שנשלחה למועצה בעניין הפעלת ספק יחיד ומענה לשאילתה ומסומן כנספח "20" לכתב ההגנה

43. דוגמא נוספת ניתן למצוא בישיבת מועצה שנערכה ביום 13/01/2015, שם הורתה התובעת על הפסקת רצף הקלטתה לאחר שחברי האופוזיציה העלו טענות באשר לחשד להטמנת פסולת בתחומי שטח שיפוט המועצה עובדה שיש בה כדי להעלות את תקציב פינוי הפסולת בכמיליון ₪ לשנה. הנימוק הפסקת רצף ההקלטה: **"יש פה פרוטוקול אז לכן צריך להיזהר עם התשובות...תסגור את ה, סליחה, אתה יכול לסגור: –(כוונתה לסגירת ההקלטה, עמ' 9 לתמלול) רוח "הנמקת" התובעת.**

44. לאחר שאחד החברים ביקש לצטט את כל דברי יועץ הפסולת אותם העביר למועצה, הורתה התובעת על קטיעת רצף ההקלטה (הפסקת הרצף מצביעה על התנהלות בלתי ראויה של התובעת וניסיון הסתרה).

מצ"ב תמלול ישיבת מועצה מיום 13/01/2015 ומסומן כנספח "21" לכתב ההגנה

45. דוגמא נוספת ניתן למצוא למינוי חבר מועצת העיר מודיעין, שמעונוביץ' אלעד, שהחל מחודש נובמבר 2016 מונה לתפקיד סמנכ"ל בחברה לפיתוח גני תקוה (בשמה המוכר "לידר") בשכר עתק, **בשעה שכבר בחודש יולי 2016, פורסמו כתבות במקומונים השונים על מינוי לתפקיד זה לאחר שראשת המועצה נתנה את ברכתה.**

46. שמעונוביץ' בפועל ידע כי מכרז זה "הוכן" במיוחד עבורו וכי זכייתו מובטחת לחלוטין, פרסם כבר בחודש יולי אותה שנה כי הוא מכהן בתפקיד סמנכ"ל מה גם שבעת אותו פרסום שמעונוביץ' כלל לא נבחר כאמור **ובלידר לא הייתה קיימת כלל משרת סמנכ"ל עד למינויו.**

מצ"ב כתבה שפורסמה במקומון מודיעין נט מיום 23/07/2016 ומסומן כנספח "22" לכתב ההגנה

מצ"ב כתבה שפורסה ביום 12.07.2016 באתר מודיעין ניוז ומסומן כנספח "23" לכתב ההגנה

הודעת המועצה מיום 20/11/2016 לפרסום מכרז לתפקיד הסמנכ"ל החברה לפיתוח גני תקוה ומסומן כנספח "24" לכתב ההגנה

47. שמעונוביץ' בתפקיד חבר מועצה איננו רשאי לשאת משרה בשכר על פי מינוי מועצת העיר מודיעין או בתחום המוניציפלי של העיר מודיעין. בתפקידו הקודם, שימש שמעונוביץ' כראש המטה של יו"ר מרכז השלטון המקומי, מר חיים ביבס, שהוא משמש, בין היתר, ראש עיריית מודיעין, וראש הסיעה, בה חבר שמעונוביץ' בעיריית מודיעין.

48. כנגד מינוי שמעונוביץ', חבר מועצת מודיעין, בחברה לפיתוח גני תקוה, מונתה הגב' לירון דורון – חברת מועצת גני תקוה – לראש מטה כיו"ר מרכז השלטון המקומי (משרה בשכר אותה אייש שמעונוביץ' טרם מינויו לסמנכ"ל לידר), בשכר עתק, כאשר הגב' דורון איננה יכולה לעבוד בשכר בתחום המוניציפלי בתחומי גני תקוה.

49. נושא חמור זה הנוגע למינוי של שמעונוביץ' והחלפת התפקידים, נחשף על ידי הנתבע עוד בחודש ינואר 2017, ומה עשתה המועצה בתגובה לחשיפה זו? שלחה מכתב התראה ואיום בטרם נקיטת הליכים משפטיים בדרישה מהנתבע לחזור בו מהדברים. למען הסדר הטוב, המועצה כמובן שלא נקטה באף הליך כנגד הנתבע כי אין בסיס לטענותיהם, לאור הפרסומים הנוגעים ל"פרסום" מכרז לתפקיד סמנכ"ל, ועושה רושם כי המועצה אף לא רצתה לדון בנושאים אלו במסגרת הליך משפטי, בתקווה כי לא תיפתח קופת שרצים.

מצ"ב מכתב התראה שנשלח מטעם המועצה ומכתב תגובה ומסומן כנספח "25" לכתב הגנה

מצ"ב סרטון שפרסם הנתבע המתאר את השתלשלות האירועים במינוי שמעונוביץ' ומסומן כנספח "26" לכתב ההגנה

50. מינוי נוסף שנעשה לכאורה "כדין", הינו מינויו של מר יוסי קורן תפקיד חבר דירקטוריון של החברה לפיתוח גני תקוה. להלן סיפור המעשה: משך זמן ארוך פעל אותו קורן למיזוג תחומי שיפוט גני תקוה עם זה של קריית אונו דוגמת זה אשר נעשה בעיריית יהוד-מונוסון. פעילותו כללה מפגשים אישיים רבים עם תושבים בישוב, ביניהם גם נפגש עם הנתבע, ובאחד המפגשים שהתקיימו בישוב בנוכחות מספר תושבים השתתפו גם חברי מועצת גני תקוה.

51. לטענת הנתבע, מפגשים אלו היו לזרא בעיניה של התובעת, ועל מנת להפסיקה, מונה מר קורן לחבר דירקטוריון של החברה לפיתוח גני תקוה.

52. מינוי זה הובא לאישור המועצה בישיבה שהתקיימה ביום 07/11/2017 ששם חברי המועצה היו מופתעים לגלות על המינוי החדש, תוך הצגת הנבחר באמצעות קורות חיים שהוצגו בישיבה עצמה, ולא נשלחו לעיון חברי המועצה מבעוד מועד, זאת בשעה שקורן עצמו לא נכח בישיבת המועצה.

53. מעיון בתמלול עולה כי מטרת התובעת הייתה להאיץ ולזרז את המינוי האמור ולמנוע דיון בנושא או כפי שהיא אמרה בישיבה "מינוי יוסי קורן לדירקטור.... אז נאחל לו בהצלחה" (עמ' 16 לתמלול), עוד בטרם התקיים דיון או הצבעה בנושא זה.

54. רוצה לומר כי התובעת למעשה קבעה חד משמעית כי קורן ימונה לדירקטור מבלי לעורר דיון בנושא זה במהלך הישיבה.

מצ"ב תמלול ישיבת מועצה מיום 07/11/2017 בנוגע למינוי קורן ומסומן כנספח "27" לכתב ההגנה

55. דוגמה נוספת ל"קומבינות" על חשבון הציבור ניתן למצוא בנושא לקיחת עודפי חשבון תשלומי הורים בחטיבת ביניים "ראשונים", על סך כ-260,000 ₪ מחשבון תשלומי ההורים לחשבון המועצה בניגוד לחוק ולהנחיות משרד החינוך.

56. לאחר מאבק שנמשך כשנה שהתנהל בין יו"ר הנהגת ההורים של החטיבה מר ירום אנגלנדר (בזמן שהנתבע כיהן בתפקיד יו"ר הנהגת ההורים הישובית) לבין מועצת גני תקוה, סוכם כי כספים אלו יוחזרו לחשבון ההורים של בית הספר וזאת רק לאחר התערבות משרד החינוך.

57. לכן, הנתבע יטען כי אכן היו מינויים לא כשרים במועצה, מכרזים תפורים, ו"קומבינות" על חשבון הציבור.

58. האמור בס' 17 מוכחש. התובעת קוראת בקטע אותו ציטטה את שאין בו, היינו: הנתבע לא ייחס לתובעת מעורבות, כזו או אחרת, ישירה או עקיפה באותן פעילויות נלוזות. אולם, בכל מקרה מצבה של התובעת אינו מעודד בלשון המעטה מבחינה ציבורית ותפקודית: אם היא מעורבת באותן פעילויות, כולן, חלקן או איזו מהן, מעורבות זו חמורה. אם איננה מעורבת כאמור, מצבה חמור יותר הואיל וכראש מועצה היא נושאת גם באחריות אישית לאותן פעילויות וגם באחריות עקיפה.

59. האמור בס' 18 מוכחש. קריקטורת הדמון מיוחסת למשרד היח"צנות ולא לתובעת. לא יוחסה לתובעת, בקריקטורה זו, ידיעה על דרכי פעולת משרד יחסי הציבור אותו המועצה שכרה בכספי תושבי היישוב. משרד יחסי הציבור אכן תוקף תושבים בשמות משתמשים פיקטיביים, לדוגמא: תושב גני תקוה, גולש האינטרנט מר איציק בן דוד.

60. מעבר לכך, הטענות בדבר השוואת הקריקטורה לעיתונות נאצית ואנטישמית דוגמת "דר שטרימר" מוטב אילו לא נעשתה. מדובר בהשוואה שרק התובעת עצמה מייחסת לעצמה ואין לה שום רלוונטיות לעצם נשוא הטענות לגופם.

61. כך או אחרת, בכל הנוגע לפרסום קריקטורות בעיתון, הנתבע יטען כי פרסום קריקטורה של משרד יחסי הציבור למשל, כלל לא יוחסה לתובעת, ועצם העובדה כי התובעת מייחסת לעצמה קריקטורה זו מעידה כי מבחינתה כל מילה, אמירה, משפט וקריקטורה עוסקת בתובעת ועולה כדי לשון הרע.

62. אולם, גם אם יקבע כי הקריקטורה מיוחסת לתובעת, הרי שבנסיבות המקרה בו פורסמה הקריקטורה, אין מדובר בלשון הרע. לעניין זה נפנה לע"א 1184/06 פרופ' סטיבן פלאוט נ' ניב גורדון כדלקמן: "כדי לסבר האוזן אומר כי ניתן לשוות המעשה לדבר קריקטורה אשר מעצם טיבה וטבעה ומתוך שנועדה להעביר מסר חד וברור בשרטוט בן כמה קווים, מצטיינת בהקצנת הדברים ולעתים בהבאתם לידי גרוטסקה. שעה שיש בה גרעין כלשהו של אמת, לא ניתן לראות בה הבעת לשון הרע בשל העובדה שהצייר הפריזו בתיאור התכונות השליליות, פיזיות או אינטלקטואליות, שהוא מייחס לנשוא הקריקטורה. וודאי שהדברים נכונים לגבי אדם אשר מרצונו נכנס לקלחת הפוליטית...".

63. מעבר לכך, קריקטורה מטיבה וטיבעה מגחיכה מציאות ומדגישה את כשליה בהבלטה יתירה. למשל, קריקטורה המצויה בגבול קצה הלגיטימיות אותה יצרה והפיצה מפלגת הבית הלאומי (המהווה חלק מסיעת הבית היהודי בכנסת ה-20) אשר מציגה את בית משפט העליון הנכבד של ישראל בשבתו כבג"ץ כשהוא משגר מטחי טילים אינסופיים אל שטח מדינת ישראל אשר מתגוננת באמצעות ניסיון יירוט אותם טילים על ידי מערכת כיפת ברזל בדמות "פיסקת ההתגברות". קריקטורת הטיילים קיצונית מהקריקטורה נשוא עניינינו.

מצ"ב קריקטורה של בג"ץ ומסומן כנספח "28" לכתב ההגנה

64. האמור בס' 19 מוכחש. אריאל פלר מגדיר עצמו כיועץ תקשורת בכיר וכך גם כתוב באתר משרד יח"צ פאר & לוי, כתב בפרופיל המשתמש האישי שלו בפייסבוק, אותו שינה לשם: "BEN PRIMO ALMA" את הכיתוב הבא: "איציק יש המון קבוצות בהן תוכל למצוא עיסוק בקידום האג'נדה הפוליטית שלך. אתה מכיר אותם ופעיל בהם מאד. סוף סוף מישהו עושה פה סדר."

65. מעבר לכך, אותו "אריאל פלר" בהתחזותו לאדם אחר בשם BEN PRIMO ALMA, פרסם תגובות בהן קידם את המועצה ושיבח את פועלה, בשעה שאריאל פלר אינו תושב הישוב, וחלק מתושבי הישוב אף עלו על ההתחזות שלו, כפי שניתן לראות בתגובות בפייסבוק. במקרה אחר, אותו אריאל פלר התחזה לאדם אחר, תחת שם משתמש פיקטיבי, ותקף אנשי ציבור שונים.

מצ"ב תגובות ופוסטים הנוגעים למשרד יחסי ציבור ולהתחזות של אריאל פלר ומסומן כנספח "29" לכתב ההגנה

66. נראה כי השימוש בפרופילים פיקטיביים להאדרת פועלה ושמה של התובעת והמועצה חזר על עצמו מספר פעמים ואפילו זכה לכתבה במקומון האינטרנטי אונו ניוז המכונה "הטרולים

תומכים בליזי", שם ניתן לראות את התגובות הרבות והמפרגנות לתובעת, שפורסמו על ידי פרופילים פיקטיביים, או במילים אחרות – "טרולים".

מצ"ב כתבה "הטרולים תומכים בליזי" שפורסמה ביום 29/03/2018 ומסומן כנספח "30" לכתב ההגנה

67. האמור בס' 20 מוכחש. איציק בן דוד לכאורה "ראה את האור" ולכן הפך ממתנגד לתובעת לתומך נלהב שלה, בדומה לסוגיית יוסף קורן, אשר הפך ממתנגד חריף לתושב שחדל מהשמעת עיקרי ביקורתנו על היות גני תקוה רשות מקומית נפרדת מהעיר קריית אונו, אגב מינויו כדירקטור בחברה לפיתוח גני תקוה.

68. האמור בס' 21 מוכחש. דו"ח ביסוס קרקע בהתייחס לתוספת הקומות – 50% תוספת – לא הוצג עד עצם היום הזה, חרף הבטחת עו"ד רונית עובדיה בעת שמיעת הערר. במהלך הדיון בוועדת ערר מחוזית הציגה עו"ד רונית עובדיה מסמך ה"מסביר" את תקופת תוקף הדו"ח אך ללא מתן הסבר לעניין ביסוס הקרקע כשעליה תוספת בניה כאמור (גניבת קרקע מתייחסת לתוספת מרתפים ולא לתוספת קומות עליונות) וזאת חרף האמור בדו"ח ביסוס הקרקע בסעיף 1-ה (3) כי "תוספת משמעותית של קומות עליונות – מחייבים התייחסות מחודשת של יועץ הקרקע".

69. יודגש כי באותו סעיף מדברת התובעת על תוכן המסמך/ים ולא על הסקת המסקנות ממסמכים אלו על ידי ועדת הערר. יחד עם זאת, בניגוד לטענת התובעת כי הנתבע "שכח" לספר לציבור כי הערר שהגיש בעניין זה לוועדה המחוזית נדחה, יצוין כי בעמוד 3 לעיתון מציין הנתבע **במפורש** ובהבלטה **כי ערר חטיבת הביניים נדחה על ידי ועדת הערר**, ואכן, חבל כי התובעת אינה צוללת לפרטים.

70. האמור בס' 22 מוכחש. אכן התובעת איננה צוללת לפרטים והעתירה המנהלית הטילה הגבלות על המועצה בעניין שעות וימי הפעלת מגרש הכדורגל והגבלות בנוגע להשכרתו לגורמי חוץ. לא ברור מה לתובעת להלין בסוגיה זו בהיבט לשון הרע. התובעת מהווה גורם מחליט ואל לה לקבל החלטה טרם שתצלול לפרטים ואם הגורמים המקצועיים המליצו עליה להבין את המלצתם, לצלול לפרטים ורק אז לקבל החלטה. לא הגורמים המקצועיים הוסמכו לקבל החלטה חלף התובעת. מעבר לכך, לא "עמודים שלמים" ייחד הנתבע, אלא לכל היותר שליש עמוד במצטבר, ושוב התובעת מנסה ליצור עילת תביעה יש מאיין ולהאדיר את המציאות.

71. האמור בס' 23 מוכחש. לא לתובעת לקבוע אם עדותה הייתה לחינם, בהתקיים הצדקה משפטית לעדות או בהעדר הצדקה כאמור. הרי התובעת היא הגורם המוסמך לקבל החלטה שכזו, ושיקול דעתה ודרך קבלת החלטותיה הם אלו שנבדקו באותה עתירה מנהלית. ושוב: מה לה לתובעת כי תלין בהקשר זה על הנתבע.

72. האמור בס' 24 מוכחש. הנתבע צולל לפרטים והתובעת לעגה לעצמה בעדותה כאשר הודתה כי איננה צוללת לפרטים מקום בו החוק מחייב אותה לצלול כאמור. לא נערך כל מופע

זחירות, כלשונה המשתלחת של התובעת ובוודאי שלא נכללה אף טענה שקרית ו/או דיבתית מצד הנתבע כנגד התובעת.

73. האמור בס' 25 מוכחש. אכן, לאחר 25 שנות שלטון אבישי לוי וממשיכתו/סגניתו/ממלאת מקומו, התובעת דן, חובה לרענן את השורות אשר הלכו והסתאבו. ואף בעלון שחולק על ידי ראש המועצה הקודם, אבישי לוי, קרא אבישי לתושבים להצביע לתובעת כמי שניהלה עימו את היישוב.

מצ"ב עלון שחילק אבישי לוי בבחירות הקודמות לתושבי הישוב ומסומן כנספח "31" לכתב ההגנה

74. האמור בס' 26 מוכחש. תחושה של ניתוק: מחד – נטל ארנונה ואי צמצום גרעון מצטבר המונע הפחתת אותו נטל, ומאידך – הוצאות כספים מיותרות על פיסול סביבתי ואירוח גומלין של משלחת מהעיר בירגיש גלדבאך הגרמנית על חשבון משלם המסים של גני תקוה. וכן – ניפוח סכום ביטוחי הרכב ואגרת הרישוי השנתית באלפיים חמש מאות ₪ לפחות לכל שנה בשנים 2016 - 2017 ועל פי תקציב המועצה המקומית לשנת 2018, גם בשנה זו היא השנה הנוכחית.

75. מכל מקום, מבלי לפגוע בכלליות האמור לעיל, הרי "הסתאבות, תחושה של ניתוק, של נהנתנות שאין לה מקום" והפסקת "הפינוק", הינן בבחינת הבעת דעה, בעיני המתבונן ולתחושתו, וככאלו – אינם עולים כדי פרסום לשון הרע.

76. האמור בס' 27-28 מוכחש. כמוסבר לעיל, קריקטורה כגון דן אינה בבחינת פרסום אסור.

77. למען הסדר הטוב, בכל הנוגע לקריקטורת הרכב והשמפניה, הרי מי שמוציא סכומי כסף מופרזים ללא צידוק נהנה על גב ציבור תושבי גני תקוה. תובעת הוציאה סכום של 12,500 ₪ למשך שנתיים על עלות רישוי וביטוח רכבה, בשעה שעלות זו, על פי בדיקת הנתבע, בהיעדר הצגת המסמכים הרלוונטיים על ידי התובעת – הינה סך של 9722 ₪. בחישוב פשוט עולה כי במשך שנתיים הוציאה התובעת סכום של 5000 ₪ מעבר לנדרש.

78. מעבר לכך, כאשר תקציב הוצאות הרכב של התובעת (בישוב שכלל תושביה פחות מ-20,000 תושבים) עולה מ-58,000 לשנת 2014 לסכום של 117,000 ₪ בשנת 2018, בעוד שתקציב רכב ראש עיריית אור יהודה למשל הינו 85,000 ₪ (עיר המונה כ- 40,000 תושבים) ותקציב רכב של ראש עיריית כפר סבא הינו 80,000 ₪ (לעיר המונה כ- 100,000 תושבים) – הרי שזו נהנתנות אישית של ראש המועצה לתקצב את רכבה בסכום של 117,000 ₪ וכל זאת על גבם של 20,000 תושבי הישוב.

מצ"ב תקציב עיריית כפר סבא ואור יהודה ומסומן כנספח "32" לכתב ההגנה

79. האמור בס' 29 מוכחש. "רכב נשיאותי", תנועה כגבירה ותשדורת אישית איננו בבחינת פרסום אסור בנוסף להיותו מטאפורי ובבחינת פרסום אמת.

80. האמור בס' 30 מוכחש. השאלה אינה שאלת סבירות אלא שאלת צורך, נחיצות ודיווחי אמת באשר למרחקי נסיעות מצטברים ונחיצותם למילוי תפקיד התובעת.
81. ס' 31 מוכחש. עסקינן בהבעת דעה מובהקת, בהערכה ובקביעות ערכיות הנוגעת לתובעת.
82. האמור בס' 32 מוכחש. הנתבע יטען כי התובעת הציגה מצא שווא מוטעה באשר לעלות האמתית של ביטוחי המקיף והחובה יחד עם עלות אגרת רישוי שנתית, בסכום העולה על-2,500. כלל שנה למשך שנתיים לפחות, בהתאם לגרסתה שלה עצמה בכתב תביעתה בהשוואה לנתוני האמת של חברת הביטוח בה בוטח אותו רכב.
83. בשנת 2016 לטענתה "שכחה" התובעת לגבות עלויות ביטוחי חובה ומקיף ועלות אגרת רישוי שנתית (גבתה סכום של 12,500 ₪ בעוד שהעלות האמיתית לפי בדיקת הנתבע פחותה מסכום של 10,000 ₪) עלויות אלו כעולה מטענתה שלה עצמה (בהשוואת תוכן אותה טענה למציאות) **נגבו על ידה בשנת 2017**. בשנת 2017 גבתה התובעת פעם נוספת עלויות אלו לשנת גבייתן, 2017, אלא שבמקום לגבות פחות מסכום של 10,000 ₪ עלות אמיתית, גבתה לטענתה סכום של 12,500 ₪.
84. האמור בס' 33 מוכחש. הנתבע דיבר על תקציב ולא על ניצול בפועל. מעבר לכך, הנתבע הציג שתקציב רכב **ראשת המועצה לשנת 2018** הינו 117,000 ₪, תקציב זה טרם נוצל ולכן לא ברורה טענת התובעת המשליכה את הסבריה על **שנת 2017**, שנה בה הציג הנתבע כי תקציב אחזקת הרכב של התובעת עמד על 92,000 ₪. ושוב מנסה התובעת להתל בקורא ולתת הסברים להוצאותיה **בשנת 2017** כתגובה להצגת התובע את תקציב **שנת 2018**.
85. ודוק: גם אם נתעמק בניצול תקציב שנת 2017 אותו מציגה התובעת בכתב התביעה, שהסתכם לדבריה בסכום של 102,344 ₪, הרי שתקציב רכב התובעת לשנת 2017 כפי שהציג הנתבע בעיתונו היה 92,000 ₪ בלבד. ומסתבר שגם **שנת 2017 הסתיימה בחריגה תקציבית**.
86. כמו כן, גם הניצול בפועל מוגזם יחסית לניצול תקציב של ראש עיר בת 40,000 תושבים (למשל אור יהודה), היינו: מספר המכפיל את מספר תושבי גני תקוה; מכל מקום, קפיצה מסכום של 58,000 ₪ לשנה בשנת 2014 לסכום של 117,000 ₪ לשנה **בשנת 2018** (כאשר בכתב תביעתה מתייחסת התובעת, בהבדל מפרסומי הנתבע, לניצול בפועל של סעיף תקציבי זה בשנת התקציב 2017, וגם בסוגיה זו התובעת מאחזת את עיני הקורא), בהחלט עונה על הגדרת "קפיצה נחשנית".
87. האמור בס' 34 מוכחש. ביטוח מקיף כולל בתוכו כבר ביטוח צד ג'. הנתבע יטען כי התובעת קיבלה החזר גבוה מזה אשר שולם למבטחת.
88. האמור בס' 35 מוכחש. כאמור, התובעת קיבלה החזר העולה על התשלום בפועל. **לא בכדי מנעה התובעת מלצרף את פוליסות הביטוח ואת אמצעי התשלום באמצעותו שולמו**.
89. התובעת צרפה אישור תשלום אגרת רישוי רכב על סך 2074 ₪ (נספח 9 לכתב התביעה), אך לא צרפה את פוליסת ביטוח רכבה כנדרש ממנה בהתאם להוראות פרק ט"ז לתקנות סדר דין

אזרחי, במיוחד כאשר הוגשה תביעה בהליך סדר דין מהיר. לכן, פנה הנתבע לקבלת הצעה מחיר על רכבה מחברת ביטוח שככל הנראה, רכבה מבוטח כיום, והצעת המחיר עמדה על סך **6150 ₪ לביטוח צד ג' ומקיף** (כולל תוספות של גרירה וביטוח שמשות וכו') וכן **סכום של 1498 ₪ לביטוח חובה** וביחד עם עלות אגרת רישוי בסך 2074, **סך הכול 9722 ₪ בלבד!!**

מצ"ב הצעת מחיר מחברת הביטוח על רכבה של התובעת ומסומן כנספח "33" לכתב ההגנה

90. האמור בס' 36-37 מוכחש. עלות "סבירה" למשל לעיריית אור יהודה ולא למועצה מקומית המשרתת מחצית ממספר תושבי עיריית אור יהודה. כך גם העיר כפר סבא המשרתת אוכלוסייה של כ- 100,000 תושבים.

91. האמור בס' 38 מוכחש. בפועל, הוצאות רכבה של התובעת ולא עלות רכישתו, ממומנות על ידי תושבי הישוב. על כך אין חולק.

92. האמור בס' 39 מוכחש. הקפיצה הנחשונית הינה מתקציב רכבה של התובעת בשנת 2014 לבין זה לשנת 2018, מעבר להכפלת תקציבה זה.

93. **התקציב לשנת 2014**, תקציב רכב כולל החזרי עלויות ביטוחיו ורישוי עמד על 58,000 ₪, וביצעו עמד על סכום 90,000 ₪. חריגה תקציבית לשנה זו.

94. **התקציב לשנת 2015**, תקציב רכב כולל החזרי עלויות ביטוחיו ורישוי עמד על 83,000 ₪, כשהוא כולל בתוכו את החזרי עלויות ביטוחי אותו כלי רכב ועלויות אגרת רישוי השנתי וביצעו עמד על סכום 95,600 ₪. שוב, חריגה תקציבית לשנה זו.

95. **התקציב לשנת 2016**, תקציב רכב **כולל** עלויות ביטוח ואגרת רישוי עמד על סכום של 100,000 ₪ נוצל בפועל 79,824 ₪ **לא כולל החזרי ביטוחיו ורישוי של אותו כלי רכב**.

96. **התקציב לשנת 2017**, תקציב רכב כולל עלויות ביטוח ואגרת רישוי לשנים 2016-2017 עמד על 92,000 ₪. נוצל בפועל סכום כולל בסך של 102,344 ₪. שוב, חריגה תקציבית.

97. **התקציב לשנת 2018**, תקציב רכב כולל עלויות ביטוח ואגרת רישוי עמד על סכום של 117,000 ₪, כמובן שטרם ידוע כמה ינוצל בפועל, **וזה הנתון שהציג הנתבע בעיתון**.

98. כך או אחרת, בתקציב ללא קשר לביצוע בפועל זוהי קפיצה נחשונית מסכום של 58,000 ₪ בתקציב שנת 2014 לסכום של 117,000 ₪ בתקציב 2018, ללא קשר לסכום אשר יוצא בסופו של יום מתוך קופת המועצה באותו סעיף תקציבי.

מצ"ב תקציבים שנתיים של מועצת גני תקווה לשנים 2014 – 2018 ומסומן כנספח "34" כתב ההגנה

99. חוזר המנכ"ל אשר עותקו מצורף כנספח "5" לכתב התביעה, אינו חל על שנת 2016. זאת ועוד אותו חוזר איננו קובע סכום מדויק, ואכן סכומי המשיכה החודשיים משתנים. כמובן שגם סכום ממוצע אותו חוזר אינו קבע. לטענת הנתבע, אותו חוזר קובע סכום מרבי תלוי מספר

קילומטרים אותם גמאה בפועל התובעת, היא ראשת מועצה. זו הטבת שכר ולא שכר נוסף וככזו תלויה באורכו הכולל של המרחק החודשי אותו גמאה בפועל.

100. בקבלה סכומי כסף בשנת התקציב 2016, ממילא קיבלה התובעת כספים שלא כדין, ולמיטב ידיעת הנתבע והבנתו, כך גם נהגה בשנות התקציב 2017-2018 כאשר משכה "סכום קצוב" שאיננו תלוי קילומטרים אותם גמאה בפועל ברכבה.

101. זאת ועוד, הרי גם הסעיפים התקציבים באשר להחזרי עלויות רכבה של התובעת בשנים 2014-2015 כללו החזר עלויות ביטוח ורישוי. מכאן – אותה הקפיצה הנחשונית באשר לתכני סעיפים תקציביים אלו בין שנת 2014 לבין תקציב שנת 2015.

102. האמור בס' 40 מוכחש. התקציב לשנת 2018 הינו 117,000 ₪ לשנה בחלוקה לשנים עשר חודשים, מדובר בסך של כ- 10,000 ₪ לחודש. כלומר, טענות אלו חוסות תחת הגנת אמת בפרסום לאור העובדה הכי טענות אלו נסמכות על התקציבים השנתיים של המועצה הגלויים לעיני כל, וצורפו לכתב הגנה.

103. האמור בס' 41 מוכחש. סכום של 17,000 ₪ בהחלטה מהווה עליה משמעותית בשיעור של 14%.

104. האמור בס' 42 מוכחש. טענת התובעת איננה ברורה כלל. לגרפים צורפו נתונים מספריים מדויקים.

105. האמור בס' 43 מוכחש. אין עוררין כי תקציב חגיגות וטקסים לשנת 2017 עמד על סך 121,000 ש"ח ותקציב סעיף זה לשנת 2018 עמד על סך 138,000 ₪. אכן עליה של 17,000 ₪ וב-14% כפי שהציג הנתבע בעיתונו. מדובר בנתון עובדתי.

106. ככל שהתובעת טוענת כי עליה זו נבעה כתוצאה מבקשת המשטרה בגין עלויות אבטחה, תואיל התובעת להציג מסמך זה במהלך ההליך המשפטי לאימות טענתה, חרף העובדה כי מסמך זה היה אמור להיות מוצג בעת הגשת כתב התביעה מאחר ואנו בהליך סדר דין מהיר.

107. גם אם התובעת תוכיח טענתה לפיה עלויות האבטחה והן בלבד מהוות את טעם העלייה וגם אם תוכיח כי הייתה בקשה כאמור מטעם משטרת ישראל, הרי אין בדברי הנתבע – גם אם יקרה הבלתי יאומן ואלו יסתברו כבלתי מדויקים עד תום – משום פרסום המהווה לשון הרע.

108. האמור בס' 44 מוכחש. לטענת הנתבע תקציב נהנתני הינו בעיני המתבונן בלבד. הוא הדין בדיוק לעניין "תמונה מקוממת"; הנתבע צלל לפרטי פרטים ובמסמך זה אף הצביע על הוצאת כספים בניגוד לדין, לכאורה לפחות, בסך שאיננו פוחת מ- 5,000 ₪.

109. האמור בס' 45 מוכחש. איננו עוסקים ב"מה ניתן לתבוע" אלא אך ורק במה נתבע בפועל. תוכן אותו סעיף ואותו כתב תביעה נועד לעצב שלא כדין את תודעת הקורא והלכי חשיבתו אגב השחרת פני הנתבע בעיני הקורא על לא כלום. הרי אם תביעת התובעת הייתה נעוצה בעילת תביעה אמיתית, לא היה כל צורך בהשחרת דמות הנתבע באמצעות ניחושים וסופרלטיבים.

110. אמור בס' 46 מוכחש. מי שמתהדרת בתואר אקדמי לא לה, מי שמתחזה לבעלת תואר כאמור, בהחלט מסוגלת "להגיד לך הכל" וראוי להתייחס לאמירות אדם כזה בהתאם.

111. בכל הנוגע לאמור בס' 47-48, כדרכה של התובעת שאיננה צוללת לפרטים, גם בציטוט מהעיתון נפלו אי דיוקים (לא מהותיים, אך בכל זאת, אי דיוקים, לפחות שלושה כאלו). לגופם של דברים: אמת לאמיתה, כ"תזכורת", ככתוב ומודגש בעיתון וכעולה מתוכן הפרסום וה"פלייר": בחירות 2013 ולא בחירות 2018. בכך התובעת מנסה ליצור עילת תביעה מלאכותית, יש מאיין, כיאה לתביעת השתקה מובהקת כדוגמת תביעת הסרק דן.

112. האמור בס' 49 מוכחש. אם אכן לימודי חשבונאות במכללה למנהל אינם מזכים בתואר (בניגוד חזיתי לפרסומי אותה מכללה), הכיצד ייחסה לעצמה התובעת תואר כאמור. הסתבכות נוספת בתיאורית הכזבים שלה עצמה.

מצ"ב פרסום מאתר המכללה למנהל בדבר מסלול לימודי תואר ראשון בחשבונאות ומסומן כנספח "35" לכתב ההגנה

113. מעבר לכך, בסעיף זה מפנה התובעת לנספח 6, שמתיימר להיות העתק תעודת תואר ראשון שלה, כשבפועל מדובר באיגרת ברכה על סיום לימודיה של התובעת לתואר ראשון. ושוב, היה על התובעת במסגרת הליך זה לצרף את התעודה ולא את הברכה. עולה החשש כי לא מדובר "בטעות סופר".

114. האמור בס' 50-51 מוכחש. גילוי "הטעות" נעשה על ידי אחד המתמודדים, לאחר שבקולה שלה עצמה נשמעה התובעת מייחסת לעצמה תואר ראשון בחשבונאות ובמנהל עסקים מאת המכללה למנהל. לא זו אף זו, כאשר נשאלה התובעת בפייסבוק על ידי הנתבע אודות תואר זה והטעם לאי הצגתו, פשוט, סילקה – התובעת או מי מטעמה – את הנתבע מאותה קבוצת פייסבוק.

115. פרסומי התובעת לגבי העובדה כי מחזיקה בתואר ראשון בחשבונאות מהמכללה למנהל פורסמו לפחות בשני מקרים שונים במהלך תקופת הבחירות. כך, התובעת הציגה עצמה בפלייר המציג אותה ואת חבריה לרשימה שהתמודדו על המקומות במועצה. בנוסף, בפלייר אחר המציג את פועלה ב-15 השנים האחרונות בשוב.

מצ"ב שני הפרסומים שבהם התובעת מציגה עצמה כבעלת תואר ראשון בחשבונאות מהמכללה למנהל ומסומן כנספח "36" לכתב ההגנה

116. לא זו אף זו, התובעת הציגה עצמה כבעלת התואר ראשון גם בפני מערכת המקומון "גל גפן" כפי שפורסם בגיליון 1191 מיום 10/10/2013.

מצ"ב כתבה ממקומון גל גפן בנוגע לתואר של התובעת ומסומן כנספח "37" לכתב ההגנה

117. זאת ועוד, גם באתר האינטרנט zoominfo המציג מידע הנוגע לחברות שונות בעולם ונושאי התפקידים בהן, מוצגת התובעת תחת סעיף השכלה כבעלת תואר ראשון בחשבונאות ו**מנהל עסקים** מהמכללה למנהל או כפי שנכתב באתר :

B.A. - Economics and Business Management , College of Management

מצ"ב פרסום נוסף מאתר זום אינפו ומסומן כנספח "38" לכתב ההגנה

118. האמור בס' 52 מוכחש. חרף התיקון (מיום 10/10/2013 למיטב ידיעת הנתבע) אשר קדמו לו נסיבות כאמור לעיל, הרי "האי דיוק" מפי התובעת בסוגיית האין-תואר בחשבונאות ובמנהל עסקים בכלל ומטעם המכללה למנהל בפרט מהווה עדיין סילוף העובדות, או במילים אחרות – שקר.

119. האמור בס' 53 מוכחש. הנתבע לא הציג את השקר ככזה שנאמר לאחר גילוי בשנת 2013. שוב מנסה התובעת לייצר יש מאין עילת תביעה.

120. האמור בס' 54 מוכחש. בכל הנוגע לזכאותה לתואר, במסמך הנושא כמועד יצירה את תאריך יום 20/03/2018 (תביעת סרק זו באה לעולם תשעה ימים בלבד לאחר המועד הנחזה כמועד יצירת אותו מסמך) אכן, שאלה היא האם ע"פ כללי המל"ג זכאית התובעת להתחיל ולסיים לימודי תואר שני כפי שמעיד לכאורה אותו מסמך.

121. נקודה נוספת למחשבה האם בתפקידה כראשת מועצה, בשעות עליה השכר והטבות שכר כראשת מועצה, היא הקדישה זמן ללימודי תואר ראשון? הנתבע מטיל ספק בכך.

122. בכל הנוגע לס' 55, הנתבע לא כתב מעולם כי התובעת "ממשיכה להתחזות" ו/או כי התובעת "ממשיכה לשקר" או כי לאחר שנת 2013 היא עודנה בבחינת "מתחזה", אלא שהתובעת נושאת "אות קלון של שקרנית ומתחזה", ואכן – לדעת הנתבע התובעת הינה שקרנית ומתחזה לאחר שנתפסה לא אומרת אמת בדבר זכאותה לתואר ראשון במנהל עסקים ובחשבונאות.

123. האמור בס' 56-59 אינם מוכחשים ביחס לפסיקות שהוצגו, אולם להן אין רלוונטיות לנסיבות המקרה דנן.

124. האמור בס' 60-62 מוכחשים. מקרה ראש ממשלת ישראל ומקרה קאנווסט שבכלל עסק בסכסוך וביריבות עסקית אינם רלוונטיים לנסיבות המקרה.

125. סעיף 63 אינו מוכחש בנוגע לציטוט סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, אך אינו רלוונטי לעניינינו, מאחר שאין מדובר בפרסומים הבאים לבזות ו/או להשפיל את התובעת בשום דרך.

126. אמור בס' 64-67 מוכחש. הנתבע יטען כי בפני בית המשפט הנכבד תביעת לשון הרע ולא תביעה מכוח פקודת הנזיקין ואין באפשרות התובעת לפנות לעוולות מסגרת אחרות כמו למשל עוולת הרשלנות ובכך לעקוף את הוראות חוק איסור לשון הרע וההסדר הקבוע בחוק באמצעות עוולת הרשלנות. לעניין זה נפנה לדברי כב' השופטת תמר בר-אשר צבן מבית משפט השלום בירושלים בת"א 16170-03-11 **דומב נ' יניב ואח'**.

127. האמור בס' 68 אינו מוכחש ככל שמדובר בעובדה כי התובעת פרסמה פוסט. התובעת אכן פרסמה פוסט בעמוד הפייסבוק שלה על כך שהיא החליטה לתבוע את הנתבע "באופן מידי" בגין פרסום העיתון. ושוב מנסה התובעת להטעות את בית המשפט הנכבד ולייצר מציאות דמיונית, המשרתת אותה ואת תביעתה, כאילו "הזהירה" את הנתבע בעוד בפוסט הודיעה התובעת לתושבים, באופן חד משמעי, כי תתבע "באופן מידי" את הנתבע. בהמשך לכך, אף פרסמה את כתב התביעה ברשת האינטרנט ושלחה את המסמך לקבוצות הוואטספ השונות, עוד בטרם הגיש הנתבע את כתב הגנתו לטענות התובעת, הכל במטרה להשחיר את שמו הטוב של הנתבע בפני ציבור הבוחרים.

128. מעבר לכך, התובעת מציגה, שוב, תמונה מעוותת ומוטעית לפיה התובעת לכאורה "הזהירה" את הנתבע מפני הגשת התביעה, כשבפועל הודיעה לתושבים כי בכוונתה לתבוע את הנתבע "באופן מידי".

129. האמור בס' 69-70 מוכחש. הנתבע הגיב באופן ענייני ולגיטימי על הפוסט שפורסם על ידי התובעת, בו היא כאמור מודיעה קבל עם ועדה כי בכוונתה לתבוע "באופן מידי" את הנתבע.

130. האמור בס' 71 מוכחש. הגב' דרוקר לויני הינה אשת שלומה של התובעת כעולה מתכני דבריה הפומביים ומתמונות משותפות לה ולתובעת. מעבר לכך, הנתבע אינו אחראי לפרסום פוסטים על ידי תושבי המועצה, על אחת וכמה על ידי אנשי שלומה של התובעת, ובוודאי שאינו אחראי על פרסום תגובות.

מצ"ב פוסטים שפורסמו על ידי דרוקר לויני בתמיכה בתובעת ומסומן כנספח "39" לכתב ההגנה

131. האמור בס' 72 מוכחש. הנתבע אינו אחראי לפרסום תגובות על ידי משתתפים אחרים ברשתות החברתיות השונות. לעניין זה נפנה לדברים שנקבעו בע"א 409/13 **שידורי קשת בע"מ נ' שמעון קופר**, שם קבע נשיא בית משפט העליון (בדימוס), כב' השופט גרוניס, כי "**הרשת היא זירה טבעית להתפתחות שיח מבוזר, המאפשר למשתתפים רבים להתבטא באופן עצמאי וישיר במעין "הייד פארק" וירטואלי".**

132. האמור בס' 73 מוכחש מחוסר ידיעה. במהלך ההליך המשפטי תצטרך התובעת להציג אסמכתה לפיה התביעה אכן מומנה מכיסה הפרטי ולא מכספי המועצה, היות והתובעת העלתה נושא זה מיוזמתה כדי להציג טענתה. על כן, כעת, יבקש הנתבע כי תוכיח טענה זו.

133. האמור בס' 74 מוכחש. אמנם הפיצוי הכספי המבוקש אינו עונה על הגדרת תביעת הפחדה, אך אין ספק כי יתר טענות התובעת אכן עונות על הגדרת תביעת הפחדה.

134. האמור בס' 75 מוכחש.

135. האמור בס' 76 מוכחש. בית המשפט הנכבד נעדר סמכות מקומית לדון בתובענה, ועל כך הוגשה בקשה להעברת הדיון.

ג. סיכום:

137. מכל האמור לעיל, העיתון שחולק לתושבי המועצה לקראת תקופת הבחירות אודות התובעת ופועלה במסגרתה תפקידה כראש מועצת גני תקוה, מכיל כתבות ביקורתיות ולגיטימיות שאינן עולות כדי לשון הרע ונועדו, בין היתר, להציג בפני תושבי המועצה את התובעת כמי שמתמודדת בשנית לראשות המועצה ואת כוונת הנתבע להתמודד מולה, ולהזכיר לתושבי המועצה באיזה אופן התובעת קידמה, (ליתר דיוק לא קידמה) את המועצה ולא פעלה מעבר למינימום הנדרש והמצופה ממנה.

138. התובעת בכתב התביעה "מעצימה" ללא היכר את הפגיעה הנטענת, מגזימה בפרטים, מציגה פרטים יש מאין, אך בשורה התחתונה, לא ניתן לשנות את העובדות הרבות העולות מהמסמכים שצורפו לכתב ההגנה, ובמקום לפעול לתיקון הליקויים, בוחרת התובעת לנהל הליך סרק מול הנתבע בגין פרסום והצגת תמונה מלאה ועובדתית הנוגעת לתובעת אשר חושפת התנהלותה.

139. המצב שנוצר הוא כי התובעת בחרה לנקוט בהליך משפטי כנגד הנתבע, ולהביא לבחינה את הכתבות השונות בעיתון, שפורסמו על המועצה, לפתחו של בית המשפט הנכבד לצורך הכרעה בדבר תכנון. הנתבע לכל אורך כתב ההגנה הפריך טענות התובעת אחת לאחת, והציג נימוק מבוסס לכל טענה וטענה, ולמעשה הראה כי תכנון של הכתבות אמת ואינו עולה כדי לשון הרע ואף לא מתקרב לרף הנדרש של פרסום לשון הרע.

140. גם במידה ויתגלה פרט שולי שעולה כדי לשון הרע, הרי שגם אותו פרט, כמו יתר הפרטים העולים מהכתבות בעיתון – חוסה תחת הגנות חוק איסור לשון הרע כפי שצוינו לעיל בהרחבה.

141. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את תביעת התובעת כנגד הנתבע מכל הטעמים שפורטו לעיל, וכן לחייבה בהוצאות ריאליות בגין ניהול ההליך המשפטי, לרבות שכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כחוק.

שלומי חיימוב, עו"ד

ב"כ הנתבע